

Dosarul nr. 3ra-1572/18

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) L. Holevețcaia

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu

## ÎNCHEIERE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Valeriu Doagă  
Galina Stratulat  
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Pretorului interimar al Preturii sectorului Rîșcani, municipiul Chișinău, intervenient accesoriu Maria Ovcinnicova, cu privire la anularea dispoziției,

împotriva deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Pretura sectorului Rîșcani, municipiul Chișinău, s-a casat hotărârea din 16 mai 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată s-a respins,

### c o n s t a t ă :

La 2 ianuarie 2017 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Pretorului interimar al Preturii sec. Rîșcani, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Ovcinnicova Maria, solicitând anularea dispoziției nr. 80 din 23 septembrie 2016 „Cu privire la instalarea unui garaj metalic pe adresa str. Calea Moșilor, 15”.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 23 septembrie 2016, Pretorul interimar al Preturii sec. Rîșcani, mun. Chișinău a permis, ca excepție, Mariei Ovcinnicova, posesor al autoturismului Nissan Note, instalarea unui garaj metalic pe adresa str. Calea Moșilor, 15.

A invocat că în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, efectuând controlul de legalitate a dispoziției menționate, a constatat că aceasta a fost emisă contrar prevederilor legale.

Astfel, prin notificarea nr. 1304/OT4-2128 din 9 noiembrie 2016, a solicitat abrogarea dispoziției menționate, însă în termenul stabilit, răspuns la notificare nu a parvenit.

Reclamantul a relatat că prin dispoziția nr. 80 din 23 septembrie 2016, s-a permis intervenientului accesoriu instalarea garajului metalic pe adresa str. Calea Moșilor, 15, însă nu s-a soluționat statutul juridic al terenului pe care acesta va fi instalat, modalitatea legală pe care proprietarul garajului se va folosi de terenul proprietate municipală, precum și legătura pecuniară (folosirea gratuită sau contra plată). Prin urmare, s-a acordat dreptul de folosință al terenului proprietate municipală, contrar legii.

A argumentat că pârâtul nu este în drept să emită dispoziții prin care să permită instalarea garajelor metalice, fără soluționarea repartizării terenului în acest scop.

Prin urmare, a invocat că pârâtul la adoptarea actului administrativ contestat, a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, conform căruia actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Prin hotărârea din 16 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

S-a anulat dispoziția Preturii sec. Rîșcani, mun. Chișinău nr. 80 din 23 septembrie 2016 „Cu privire la instalarea unui garaj metalic pe adresa str. Calea Moșilor, 15”.

La 15 iunie 2017, Pretura sec. Rîșcani, mun. Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Pretura sec. Rîșcani, mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea din 16 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Pretura sec. Rîșcani, mun. Chișinău.

S-a casat decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la rejudecare, în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Pretura sec. Rîșcani, mun. Chișinău.

S-a casat hotărârea din 16 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Pretorului interimar al Preturii sec. Rîșcani, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Ovcinnicova Maria, cu privire la anularea dispoziției.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este eronată, menționând că dispoziția nr. 80 din 23 septembrie 2016 „Cu privire la

instalarea unui garaj metalic pe adresa str. Calea Moșilor, 15” a fost emisă conform competenței, în baza pct. 11 lit. t) din Regulamentul de organizare și funcționare a preturilor de sector, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/65 din 5 mai 2005.

La 20 septembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 122), Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat recurs împotriva deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material.

În sensul dat, a menționat că instanța de apel a apreciat eronat faptul că, prin dispoziția nominalizată s-a permis doar gestionarea garajului metalic fără a fi transmise careva drepturi asupra terenului de pământ, și totodată instanța de apel eronat a apreciat competența pretorului privind gestionarea terenurilor municipale.

Recurentul consideră că Pretorul nu a fost în drept să emită dispoziții, prin care să permită instalarea garajelor metalice, fără soluționarea repartizării terenului în acest scop, iar dreptul de a repartiza terenul aparține potrivit art. 14 alin. (2) lit.b) din Legea nr. 436-XVI din 28 februarie 2006 privind administrația publică locală, consiliului local, care administrează bunurile domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului), în speță, Consiliul municipal Chișinău.

Prin referința din 9 noiembrie 2018, Pretura sec. Rîșcani, mun. Chișinău a solicitat ca recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Conform copiei de pe scrisoarea de însoțire (f.d. 120), Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a recepționat decizia integrală a instanței de apel la data de 5 septembrie 2018.

Din aceste considerente recursul depus la 20 septembrie 2018, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari